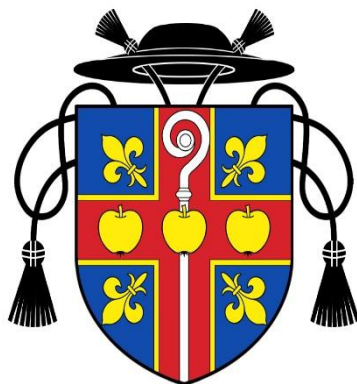

Farní list 119

Římskokatolické farnosti Nížkov

Motto:

*„Váš zármutek se obrátí v radost.“
(J 16,20)*

Bůh obnovuje moji duši

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Červen 2020:

- **Evangelizační úmysl:** *Modleme se, aby ti, kdo trpí, našli životní východisko skrze pronikavý dotek Ježíšova srdce.*
- **Národní úmysl:** *Za dar moudrosti pro studenty – ať pod ochranou bl. Hroznaty mladí nacházejí pravý smysl života a nechají se vést Duchem svatým.*
- **Farní úmysl:** *Za novou evangelizaci naší farnosti a naší země.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Milí farníci,

toto číslo farního listu by mělo vyjít o neděli Seslání Ducha svatého.

Duch svatý je na počátku

Žijeme v etapě dějin spásy, která začala právě sesláním Ducha svatého na Ježíšovy učedníky a kterou bychom mohli nazvat dobou Ducha svatého. Někdo možná namítnete, že nemáte ten dojem. Jistě, mohlo by to být lepší. Ale je to právě na nás, zda na impulsy Ducha svatého odpovíme nebo ne. To za nás nikdo nerozhodne ani neudělá.

Prožíváme Rok Božího slova, a proto bych na tomto místě chtěl znovu připomenout propojenost Ducha svatého s Božím slovem. Bůh nás oslovuje: a tímto oslovením je jak Boží slovo psané – tj. Bible,

tak vtělené Slovo – Ježíš Kristus. Jak na počátku sepisování Bible, tak na počátku vtělení Slova, které se stalo tělem je Duch svatý.

My křesťané máme svoje jméno podle Krista. Kristem založená církev ovšem začíná naplno existovat právě v okamžiku seslání Ducha svatého. Jako je Ježíš Kristus nemyslitelný bez Boha Otce a Panny Marie, tak je stejně nemyslitelný i bez Ducha svatého a pozor: také bez psaného Božího slova. Vzpomeňme si, jak v litaních k Nejsvětějšímu srdci Ježíšovu prosíme: „srdce Ježíšovo, podstatně spojené se slovem Božím, smiluj se nad námi“.

Duch svatý je na počátku. Je na počátku stvoření, jak se píše hned ve druhém verši Bible: „nad vodami se vznášel duch Boží“. Je na počátku vzniku Písma svatého, na počátku vtělení Božího Syna i na počátku církve. Pán Ježíš o sobě říká: „Já jsem cesta, pravda a život“. Podobně oživující je také přítomnost Ducha svatého. Což je vlastně samozřejmé, neboť Bůh, ve kterého věříme, je Trojjediný.

Charles Whitehead ve své knize „V síle Ducha“ píše toto: „Pro nás je však velmi důležité vědět, že Duch svatý je božská osoba, stejně jako jsou božskými osobami Ježíš a Otec, a je proto hoden naší lásky, chvály a uctívání; je někým, komu můžeme věřit a složit v něj svou důvěru. Mylná je představa, že by Duch byl jen jakýmsi vzdáleným zdrojem síly, který my, slabí lidé, musíme připojit a zapnout. On je totiž osobou s nekonečnou moudrostí, svatostí a něžností. On je tím, koho máme pozvat, aby byl aktivně činný v našich životech, aby působil v nás a skrze nás. Řecké slovo paraklétos, jak je často Duch nazýván, znamená „ten, kdo je nám po boku, aby nám pomáhal“. Ti, kteří ho poznali jako osobu, mohou svědčit o požehnání, jež Duch při svém příchodu přinesl do jejich života. Nepřišel jako nějaký hřejivý pocit, ale jako všudypřítomný, milující přítel a pomocník, rádce a obhájce, podle Ježíšova zaslíbení: „A já budu prosit Otce, a dá vám jiného Přímluvce, aby s vámi zůstal navždy: Ducha pravdy“ (Jan 14,16).“

Tělo a Krev Páně

V červnu budeme také slavit Slavnost Těla a Krve Páně. Nejsvětější svátost také nazýváme Tělem a Krví Páně, neboť toto označení má svůj kořen ve slovech, která použil sám Pán při poslední večeři. Je to Jeho tělo, které se za nás vydává. Ale v jistém slova smyslu se také nám vydává do rukou. Boží syn se vtělením vydal do rukou Panny Marie a svatého Josefa. Dovolil, aby byl vydán do rukou velekněží a Piláta – i když na svoji ochranu mohl požádat Otce třeba o dvanáct legií andělů. Ve mši svaté se Pán Ježíš vydává do rukou kněze a vlastně i ostatních věřících v Nejsvětější svátosti. Vydává se všem pokřtěným do rukou tím, jak svým životem podle Kristových slov nebo v rozporu s nimi utvářejí pravdivý nebo deformovaný obraz církve jako Kristova mystického těla. Můžeme si položit otázku: Jak se asi cítí Pán Ježíš v mých rukách?

Nejsvětější svátost bývá také nazývána Eucharistie, což lze přeložit také jako „nezměrná vděčnost“. Když je něco nezměrné, tak je to tak veliké, že to ani nejde změřit. Možná právě prožívání nezměrné vděčnosti za tento největší dar, který zde na zemi máme, je nutnou podmínkou pro to, aby se Pán Ježíš v našich rukou cítil dobře. Kéž v síle Ducha svatého dokážeme tuto nezměrnou vděčnost prožívat.

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

Co v naší farnosti letos v červnu nebude?

- Vzhledem k určitým nejistotám ohledně termínů a omezení jsme po dohodě s členy pastorační rady a organizátory z řad našich farníků odvolali letošní účast naší farnosti v Noci kostelů, farní odpoledne na závěr školního roku a eucharistický průvod na Slavnost Těla a Krve Páně. Myslím, že především můžeme děkovat Bohu za to, že pandemie koronaviru se nejen vyhnula naší farnosti, ale že i celá Vysočina jí byla poměrně málo zasažena.

Červen:

- ⇒ 4. 6. (1. čtvrtek) - od 17:30 adorace za nová kněžská a řeholní povolání
 - ⇒ 5. 6. (1. pátek) – pastorence nemocných v Nížkově: pouze na jejich vyžádání (tedy těch, kdo o to sami projeví (osobně, telefonicky nebo jinak) zájem); od 17 hodin adorace a příležitost ke svátosti smíření; připomínáme, že kdo vynechal, resp. vynechá na první pátek v dubnu a/nebo květnu a/nebo červnu svátost smíření a svatě přijímání, nemusí začínat „devět prvních pátků“ odznovu, pokud důvodem nebyl jeho rozmar (že se mu nechtělo), ale pandemie; v tomto případě je ale dobré posílit v tento den svůj vztah k Bohu tím, že věnujeme více času modlitbě a/nebo četbě Bible; je též možno přijmout svátosti v jiný den – pamatujme na to, že smyslem prvních pátků je především posilovat naši lásku k Bohu a pokoru
 - ⇒ 7. 6. (neděle) – Slavnost Nejsvětější Trojice
 - ⇒ 11. 6. (čtvrtek) pastorence nemocných v Bukové: pouze na jejich vyžádání (tedy těch, kdo o to sami projeví (osobně, telefonicky nebo jinak) zájem);
 - ⇒ 12. 6. (pátek) - pastorence nemocných v Sirákově a v Poděšíně: pouze na jejich vyžádání; v některých farnostech (v naší nikoliv) se bude tento den konat Noc kostelů
 - ⇒ 14. 6. (neděle) – Slavnost Těla a krve Páně, mše sv. v 7:00, 8:30 a v 18 hod.(!!) v Nížkově; po žádné mši sv. nebude eucharistický průvod, ale vždy jen krátká adorace v kostele a svátostné požehnání
 - ⇒ 19. 6. (pátek) – slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova
 - ⇒ 24. 6. (středa) – Slavnost Narození sv. Jana Křtitele
 - ⇒ 28. 6. (neděle) – 1. sv. přijímání dětí v naší farnosti; sbírka na pojištění kostelů a dalších církevních budov
 - ⇒ 29. 6. (pondělí) – slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů (doporučený svátek)
- ❖ Kostnice bude uzavřena i v červnu, od července snad – dá-li Pán – bude otevřena v zavedených víkendových hodinách.

Výhled do července a srpna:

- ⇒ 5. 7. (neděle) – Slavnost sv. Cyrila a Metoděje (doporučený svátek); pouť v Sirákově
 - ⇒ 19. 7. (neděle) – sbírka na Charitu
 - ⇒ 26. 7. – 1. 8. – Farní tábor ve Fryšavě pod Žákovou horou
 - ⇒ 15. 8. (sobota) – slavnost Nanebevzetí Panny Marie
 - ⇒ 30. 8. (neděle) – požehnání školních potřeb a farní odpoledne
- Velice prosím rodiče, kteří si přejí, aby jejich dítě navštěvovalo na ZŠ Nížkov ve školním roce 2020/2021 hodiny náboženství, aby přihlášku podali v řádném termínu před prázdninami. Pokud není na jejich dítě spolehnutí, že přihlášku skutečně odevzdá, ať ji prosím raději odevzdají sami. Je to důležité kvůli rozdělení zejména starších dětí z 2. stupně do výukových skupin. Toto rozdělení se provádí na základě podaných přihlášek už před začátkem školního roku.

❖ **Úklid fary:** 6. 6. Jágrová Marie; 27. 6. Enderlová Miroslava

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno,

jsi dcera Krále. Jsi moje vyvolená Princezna, a proto by ses měla každý den oblékat decentně. Jsi moje a v mých očích jsi čistá a vzácná. Chci, aby každý podle Tvého šatníku poznal, že jsi má. Je smutné, že si na mě mnoho dívek ani nevzpomene. Nosí oblečení, které jim odhaluje tělo, často nevkusným způsobem. Nechci, aby ses oblékala jako ony. Raději se porad' se mnou, co by sis měla obléci. Nevystavuj své tělo na odiv a buď příkladem pro ostatní.

S láskou Tvůj Král, který Tě odívá svou slávou

„Rovněž ženy ať se oblékají slušně... dobrými skutky, jak se sluší na ženy, které se rozhodly pro zbožný život.“

Oblékej mě jako Princeznu

Milý Bože, chci vypadat jako Princezna. Pomoz mi vybírat si oblečení, které se Ti líbí. Nauč mě být přitažlivá tím, že budu ve Tvém jménu dělat dobré věci. Děkuji Ti, že sis mě vybral, abych Tě reprezentovala. V Ježíšově jménu. Amen.

Malé milované Princezně - S. R. Shepherd

Okénko (nejen) pro mládež

Milovat

Milovat člověka je jako věřit v Boha. Nejsou důkazy, jsou jenom symboly, je pouze láska.

Miluji tě, je jako amen za modlitbou. Můžeš se modlit za peníze či zdraví, nebo prostě jenom tak děkovat Bohu, že stvořil lásku, kterou nikdy úplně nepochopíš, a přesto ji každou vteřinou svého života nepřestaneš naplňovat.

(Michal Čagánek: Strom štěstí)

Okénko (nejen) pro seniory

Nikdo není jako ON

Isaac Newton o Pánu Ježíši

Sestoupil z nebe na tuto zem. Svůj královský šat vyměnil za oděv pozemšťana a stal se člověkem, abychom my mohli být dětmi Božími. Narodil se proti přírodním zákonům a vyrostl ve skrytosti jako služebník všech.

Přestože byl bohatý, stal se nejchudším z lidí.

Spal v cizích jeslích, plul po moři v cizí loďce, jel na cizím oslátku a byl pohřben v cizím hrobě.

Když byl dítětem, zneklidnil krále, když byl chlapcem, udivil zákoníky, když byl dospělý, otrásl národem i mocnou veleříší římskou.

Ovládal přírodní zákony, chodil po vlnách moře, tišil bouře, nasytíl z mála tisícové zástupy, uzdravil bez léků, křísil mrtvé.

Neprátelej jej nemohli přemoci, satan jej nemohl zahubit, ani hrob ho nemohl zadržet.

Nad vším zvítězil. Svou láskou přetvořil svět.

Neměl vyšší vzdělání tohoto světa, nenapsal jedinou knihu, ale do největších knihoven by se nevešly knihy, které byly napsány o NĚM. Nesložil jedinou píseň, ale svou odpouštějící láskou rozezvučel víc písni chvály než všichni básníci světa.

Slavní tohoto světa přišli a odešli. On jediný – Svatý, zůstal a je navěky. Tento Ježíš je Spasitel světa, můj Spasitel, chceš-li, bude i tvůj. Pokoř se před ním, provolej ho za Krále svého srdce a života.

Zvol si Ježíše, protože nikdo není jako On.

*Isaac Newton (1643-1727)
anglický fyzik, matematik, astronom, chemik,
objevitel zákonů mechaniky.
Jana Vosmeková*

Inspirace ke svatosti

Svatý Justin

Kdy žil: 2. století

Liturgický svátek: 1. 6.

Stupeň slavení: památka

Patron: filosofů

„A tak vám říkám: Proste a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno.” Lk 11,9

Kdyby mělo vystihnout Justinův život jediné slovo, bylo by to možná hledání. Justin žil v době, kdy ještě křesťanství nebylo příliš rozšířeno, jeho rodina ho vychovala v pohanské víře. Studoval filosofii, která ho vedla k otázkám o duši, Bohu a smrti. Aristotelovo, Pythagorovo ani Platónovo učení ho nedokázalo svými odpověďmi uspokojit.

Až jednou potkal na procházce starce, který se velmi divil, že bloudí na břehu moře tak sám. A tehdy Justin našel odpovědi, ne v knihách, ale ve starcově víře a znalostech. Když se totiž starci svěřil se svojí touhou po pravdě, muž mu začal vyprávět o Ježíši Kristu a prorocích, kteří vše, co se stalo, předpověděli. Poradil mu, aby četl Bibli a modlil se k Bohu, chce-li všechny věci pochopit.

A tak začalo Justinovo objevování křesťanského učení, studoval Bibli a chodil pro rady k vykladatelům písma. Ve druhém století byli křesťané hojně pronásledováni, Justin pozoroval jejich víru, lásku a sílu, se kterou snášeli všechno mučednictví. Nakonec se nechal sám pokřtít v Efezu a stal se obráncem křesťanské nauky, založil filosofickou školu a bojoval proti bludům a falešným obviněním, kterým křesťané museli v té době čelit.

Justin se snažil všemožnými způsoby rozšiřovat křesťanskou nauku. Bojoval také proti pronásledování křesťanů a veřejně obžalovával ty, kteří jej páchali. Nakonec by zatčen a nucen se klanět pohanským bohům, ale to odmítl a řekl: "Pokusil jsem se studovat všechny dostupné filozofie, což mne nakonec přesvědčilo, že jen jediné učení je pravé. To, které vyznávají křesťané, že Bůh je Stvořitel a Pán veškerého tvorstva, že Ježíš Kristus podle proroctví přišel na svět, aby spasil člověka a naučil ho celé pravdě."

Za své názory byl sťat spolu s dalšími vězni. Jeho boj za pravdu však nebyl marný, protože mnoho přispěl k tomu, aby křesťanství proniklo do řecko-římské kultury.

„iZIDOOR“

Mše svaté s intencemi v červnu 2020

Pondělí 1. června Památka sv. Justina, mučedníka	18:00 Za Jaroslava Jeřábka, rodiče Jeřábkovy a Zikmundovy
Úterý 2. června	18:00 Za dary Ducha svatého a pomoc a ochranu Panny Marie
Středa 3. června Památka sv. Karla Lwanga a druhů, mučedníků	18:00 Za Jana a Zdeňku Wasserbauerovy, jejich rodiče a za Bohuslava Peřinu

Čtvrtek 4. června	18:00 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 5. června Památka sv. Bonifáce, biskupa a mučedníka	18:00 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 6. června	7:30 Za rodinu Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 7. června Slavnost Nejsvětější Trojice	7:00 Za Jana Laštovičku a živou i zemřelou rodinu 8:30 Za farnost 10:00
Pondělí 8. června	18:00 Za skončení pandemie koronaviru
Úterý 9. června	18:00 Za dar zdraví a Boží ochranu pro celou rodinu
Středa 10. června	18:00 Za členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 11. června Slavnost Těla a krve Páně	18:00 Za Důstojného pána Jana Mokrého, sestru, bratra a rodiče
Pátek 12. června	18:00 Za Jana Macha a živou i zemřelou rodinu
Sobota 13. června Památka sv. Antonína z Padovy, kněze a učitele církve	7:30 Za Antonii a Jana Laštovičkovy, zemřelé děti, zete a snachu
Neděle 14. června 11. neděle v mezidobí (Boží Tělo)	7:00 Za farnost 8:30 Za Žofii a Josefa Dobrovolných a tři syny 18:00
Pondělí 15. června	18:00 Na poděkování za všechny přijaté milosti a za dar uzdravení pro nemocné osoby
Úterý 16. června	18:00 Za pronásledované křesťany a milost obrácení pro jejich pronásledovatele
Středa 17. června	18:00

Čtvrtek 18. června	18:00 Za Jiřinu a Jana Jarošovy, rodiče a sourozence
Pátek 19. června Slavnost Nejsvětějšího srdce Ježíšova	18:00 Za rodinu Slámovu, Andrejku, rodinu Jarošovu, Nejedlých a duše v očistci
Sobota 20. června Památka Neposkvrněného srdce Panny Marie	7:30 Za rodinu Šenkýřovu, Javorovu, Hnátkovu, Kunderovu a Lukešovu
Neděle 21. června 12. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Na poděkování za 30 let společného života 10:00 Za rodinu Neubauerovu, Stejskalovu, Stránských a všechny duše v očistci.
Pondělí 22. června	18:00 Za Bohuslava Bruknera a duše v očistci
Úterý 23. června	18:00 Za Františka Dočekala, rodiče, rodiče Prchalovy a celý rod Havlíčků
Středa 24. června Slavnost Narození sv. Jana Křtitele	18:00 Za rodiče Musilovy, tři syny, celou přízeň a duše v očistci
Čtvrtek 25. června	18:00 Na dobrý úmysl
Pátek 26. června	18:00 Za Miloše Augustina, Josefa Němce a živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci
Sobota 27. června	7:30 Za Vojtěcha Baumruka a živou i zemřelou rodinu Baumrukovu a Čejkovu
Neděle 28. června 13. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za děti, které dnes poprvé přistupují ke sv. přijímání, aby se z nich stávali učedníci a přátelé Pána Ježíše
Pondělí 29. června Slavnost sv. Petra a Pavla, apoštolů	18:00 Na dobrý úmysl

Úterý 30. června	18:00 Za Františka Toufara, rodiče, rodiče Kolouchovy, Jiřího Hudce a celou živou i zemřelou přízeň
------------------	---

Změny vyhrazeny

Tabulka lektorů v červnu 2020

PO	1			Jindrová V.		
ÚT	2			Bártová J.		
ST	3			Holcmanová Z.		
ČT	4			Chromá H.		
PÁ	5					
SO	6					
NE	7	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímlyvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Vlčková P.
PO	8			Jindrová V.		
ÚT	9			Bártová J.		
ST	10			Laštovičková M.		
ČT	11	1. čtení		Chromá H.		
		2. čtení		Holcmanová Z.		
PÁ	12					
SO	13					
NE	14	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková N.
PO	15			Jindrová V.		
ÚT	16			Bártová J.		
ST	17			Holcmanová Z.		
ČT	18			Chromá H.		
PÁ	19					
SO	20					

NE	21	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Vlčková P.
PO	22			Jindrová V.		
ÚT	23			Bártová J.		
ST	24	1. čtení		Laštovičková M.		
		2. čtení				
ČT	25			Chromá H.		
PÁ	26					
SO	27					
NE	28	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Vlčková N.
PO	29	1. čtení		Jindrová V.		
		2. čtení		Laštovičková M.		
ÚT	30			Bártová J.		

Zdena Holcmanová

Pro zasmání

Po silnici jede auto a v něm řidič a dva spolujezdci. Po chvíli říká jeden spolujezdec: „Ty, prosím tě, zastavil bys mi? Já radši půjdu pěšky.“ Řidič zastaví a člověk vysedne. Za chvíli říká druhý spolujezdec, zda by mu taky nemohl zastavit, že jede příliš rychle a že to radši dojde pěšky. Řidič zastaví a člověk si vystoupí. Sám si pro sebe říká: „To není možné, nejedu přece tak rychle, vždyť je tu anděl strážný.“ Po chvíli mu opět někdo zaklepe na rameno. Řidič se lekne, protože jeho spolujezdci přece už vystoupili. Otočí se a jeho anděl strážný říká: „Prosím tě, mohl bys zastavit i mně?“

Zdroj: Časopis IN! – dívčí svět

Modlitba

Modlitba za nenarozené děti

Pane Ježíši Kriste, Synu Boží,
na přímluvu Tvé Matky, Panny Marie,
která Tě s láskou nosila pod srdcem
a svatého Josefa, muže pevné víry,
který byl Vám oběma statečným ochráncem,
vyslyš naše prosby za ochranu nenarozených dětí,
kterým hrozí zabití v lůně svých matek.

Dej, ať jejich rodiče poznají krutost tohoto záměru
a najdou odvahu čestně přijmout zodpovědnost za životy svých dětí.

Bože, Otče všech lidí, Pane života,
odpuť nám naši lhostejnost k různým formám ničení Tvého díla
a dej nám milost, abychom dokázali bránit lidský život od početí do
přirozené smrti, pomáhat potřebným, a z ran tvého Syna čerpat sílu
k zápasu za život podle Tvé vůle. Amen.

Tweetuj s Bohem

Proč se klade tak velký důraz na manželství a na rodinu?

Bůh stvořil lidské bytosti ke svému obrazu z velké lásky. „Stvořil je jako muže a ženu“ (GN 1.27), aby mohli mít podíl na Boží lásce a jeho stvořitelském díle. Proto jim přikázal: „Plod'te a množte se“ (GN 1,28). Jako křesťané můžeme dát podobu tomuto povolání k lásce jedním ze dvou způsobů: svátostí manželství nebo zasvěcením svého života Bohu v celibátu. Jan Pavel II. o těchto dvou stavech řekl: „To i ono je svým vlastním způsobem konkrétním uskutečněním nejhlubší pravdy o člověku, pravdy, že je „podle Božího obrazu“ (FAMILIARIS CONSORTIO, 11).

BOŽÍ PŘÍTOMNOST

Muž a žena si svou vzájemnou volbu stvrzují definitivním způsobem ve svátosti manželství. Dovolují Bohu, aby se stal součástí jejich

vztahu, a souhlasí s tím, že ho od tohoto okamžiku budou hledat společně. Svým manželským slibem se jeden druhému bezvýhradně a výlučně odevzdávají a souhlasí, že se budou až do konce života jeden o druhého starat a že přijmou děti jako dar od Boha. Toto celoživotní láskyplné spojení Bůh zamýšlel od samého počátku: „Proto muž opustí otce i matku a přidrží se své ženy a budou jeden člověk“ (GN 2,24).

LÁSKA A INVESTICE

Bůh chce, aby bylo každé dítě počaté v lásce, kterou spolu jeho matka a otec sdílejí v manželství. Někdy rodiče tohoto ideálu nedosahují, ale je těžké představit si pro dítě lepší začátek! Existuje bohužel mnoho rozbitých manželství. Naštěstí je ale také mnoho příkladů manželů, kteří spolu zůstávají pomocí neviditelného pouta lásky, jehož pramenem je Bůh. Úspěšné manželství vyžaduje neustálou investici obou partnerů: nežijí jen sami pro sebe, ale stejně tak pro druhé. Když se v manželství něco nedaří, je to většinou proto, že oba manželé ztratili tento princip ze zřetele. A přece právě tehdy, když láska prochází zkouškou, je potřeba ještě více lásky, ještě více ohleduplnosti k tomu druhému. Křesťanské páry, které spolu v těžkých časech vydrží, jsou jeden k druhému shovívaví a vzájemně si odpouští, časem zjistí, že jejich láska roste a je pevnější. Naučí se, že klíč k šťastnému manželství se skrývá ve slovech sv. Pavla: „Podřizujte se jeden druhému z úcty ke Kristu“ (Ef 5,21).

ZÁKLADNÍ KÁMEN SPOLEČNOSTI

Studie ukazují, že pro dítě je nejlepší vyrůstat v rodině, kde jsou si otec a matka vzájemně oddaní v lásce. Kvůli nemoci, nehodě nebo rozvodu to bohužel není vždycky možné. Rodinný život dělá člověka přátelštějším, štedřejším a odolnějším, a proto je to dobrá příprava na zodpovědnou dospělost. Rodiny „tvoří základy svobody, bezpečnosti a bratrství v rámci společnosti“ (KKC 2207). Z těchto důvodů se o rodině hovoří jako o základním kameni společnosti.

PROČ JE ROZVOD PROBLÉM?

Ženich a nevěsta si ve svatební den slibují vzájemnou lásku a úctu jako manžel a manželka po zbytek svého života. Co když však později začnou mít pocit, že už spolu dál nemůžou pokračovat? Rozvod je v naší společnosti všeobecně přijímaný. Proč není přijímaný v církvi?

Ježíš řekl důrazně, že manželské pouto je před Bohem nezrušitelné: „A proto: Co Bůh spojil, člověk nerozlučuj!“ (Mk 10,9). Tato slova pronesl proti všeobecnému praktikování rozvodů v jeho vlastní společnosti. Církev nemůže Ježíšova slova změnit.

Dva lidé jsou v den svého sňatku spojeni dohromady a tato jednota je neporušitelná až do smrti jednoho z manželů. Pokud církevní šetření prokáže, že k uzavření skutečného křesťanského manželství nedošlo, rozhodne o jeho neplatnosti. Není to totéž jako rozvod, který ruší civilní manželský svazek.

Je velmi bolestné, když manželé zjistí, že je pro ně velmi těžké společně dál žít. Působí to oběma stranám velké utrpení a někdy ještě více smutku jejich dětem. Rozvod však přesto není řešením manželských problémů. Rozvod vnáší nepořádek současně do rodiny i do společnosti (KKC 2385). I když se manželé od sebe dočasně nebo trvale odloučí, jejich manželství, pokud bylo uzavřeno platným a slavnostním slibem, v očích Božích i církve trvá po zbytek jejich života.

Manželství je celoživotní pouto mezi mužem a ženou. Děti, které pocházejí z jejich rodičovské manželské lásky, vyrůstají v rodině.

Převzato z knihy Tweetuj s Bohem (str. 358–359), upraveno

Marie Bruknerová

Duchovní správci naší farnosti

4. Alfons Hornek

- byl krátce administrátorem od odchodu Josefa Barvíře do příchodu nového faráře
- duchovní správce v letech 1889-1890

5. Augustin Pilar

- narozen 1829 ve Vrchovině u Nové Paky
- než byl jmenován farářem v Nížkově, působil na řadě míst, mimo jiné v Číhošti
- po několika letech onemocněl a v roce 1896 zemřel na rakovinu
- pohřben je v Nížkově
- duchovní správce v letech 1890-1896

Aneta Pokorná

Farní tábor

Pokud chcete své děti přihlásit na farní tábor (26. 7. – 1. 8.), přihlášky si můžete vyzvednout v zadní části kostela.

Vedoucí farního tábora

Z farní kroniky

Nížkovská farnost před padesáti lety

Roku 1970 převzal nížkovskou farnost Jaroslav Alois Petrucha. Zdejší duchovním správcem byl až do své smrti v roce 1991. Připomeňme si s pomocí farní kroniky dobu jeho příchodu.

Dnem 1. 4. 1970 ujmá se duchovní správy ve farnosti administrátor P. Jaroslav Petrucha.

Dosud spravoval, administroval nížkovskou farnost P. Jaroslav Bošina, farář ve Velké Losenici – tedy asi dvanáct let od smrti zdejšího faráře, děkana dp. P. Jana Macka.

Sami farníci upravili na faře tři místnosti k obývání. Největší zásluhu o to měl p. Josef Pospíchal, který se o vše nezištně staral a zařizoval.

Byla také zařízena nová koupelna.

Jinak byla fara ve velmi desolátním stavu. Ostatní místnosti prolezlé houbou, podlahy se bořily pod nohama, prastará malba opadaná, všechno zatuchlé, vlhké, nevětrané. Kdysi prý bývala v Nížkově na faře velká knihovna. Nyní v jedné místnosti na zemi ve špíně halda knih. Co bylo lepší, beletrie, bylo prý farníky rozebráno. Zůstaly většinou jen knihy německé, stará kázání atp. Všechny ostatní místnosti byly úplně neobyvatelné.

Vnitřek kostela byl zčernalý, vlhký. Kolem lavic staré roztrhané korouhvičky a prapory. Bylo nutné vymalování. Z venkovní strany byl kostel z polovice omítnut brizolitem. K omítnutí zůstala čelní strana ke kostnici, strana k farské zahradě a průčelní strana se čtyřmi pilíři. Polovice střechy kostela byla oplechovaná asi před čtyřmi léty. Bylo ji nutno nabarvit. Druhá polovice místy rezavá volala také po nátěru. Věž kostela bylo nutno nabarvit. Na několika místech byla věž proděravělá. Na to se přišlo až při natírání věže.

Na jaře byly vyklizeny prohnílé místnosti na faře, podlaha i okenní rámy vytrhány. Byla zazděna tři nová okna. Do místností dán po důkladné izolaci škvárobeton a na něj položena dřevotříska a natřena. Stěny oškrabány a zasekána elektrika, která byla po celé faře vedena provisorně na stěnách. Zasekána elektrika i na chodbě a po celé faře dán třífázový proud. Na chodbě byly zřízeny vlastní hodiny. Dosud byla fara napojena na hodiny kostelní. Spolu s administrátorem prováděli práce většinou brigádně někteří farníci. V červenci 1970 přijel P. Jindřich Petrucha, tehdy ještě bohoslovec olomouckého semináře, spolu se svým kamarádem Vojtou. S administrátorem provedli dva nátěry kostelní věže, první suříkový a druhý červenou syntetickou barvou. Nátěry byly provedeny bez lešení, pouze na provazech, na nichž visely žebře. Byla to pro nízkovské farníky trochu sensace, když jejich farář visel na kostelní věži na provaze a natíral střechu.

Jaroslav Jelínek

Poděkování

10. května jsme slavili „Den matek“. V tento den bývá zvykem poděkovat maminkám za jejich péči. Rádi bychom prostřednictvím slov papeže Jana Pavla II., která adresoval ženám v roce 1995, chtěli poděkovat nejenom maminkám, ale všem ženám za jejich přínos ve světě. Obzvláště myslíme na zdravotní sestry, lékařky, prodavačky, pečovatelky, uklízečky, které v této době v různých koutech země nasazují své zdraví pro službu druhým.

Díky tobě, ženo-matko, která se v jedinečném prožitku radosti i bolesti stáváš mateřským lůnem člověka, která jsi pro dítě přicházející na svět božím úsměvem, která vedeš jeho první krůčky, která o ně pečuješ při dospívání a stáváš se opěrným bodem na jeho další životní cestě.

Díky tobě, ženo-nevěsto, která svůj osud neodvolatelně spojuješ s osudem muže ve vztahu vzájemné oddanosti a ve službě společnosti a životu.

Díky tobě, ženo-dcero a ženo-sestro, která vnášíš do rodinného prostředí a pak do celého života společnosti bohatství svého jemnocitu, své intuitivní vnímavosti, své nezištnosti, své velkodušnosti a své vytrvalosti.

Díky tobě, pracující ženo, nasazená ve všech oblastech společenského, hospodářského, kulturního, uměleckého, politického života, díky za nezbytný přínos, kterým přispíváš k budování kultury, schopné spojovat rozum i cit, k pojetí života stále otevřeného pro smysl „tajemství“, k vytváření hospodářských a politických struktur a jejich obohacení ryzí lidskostí.

Díky tobě, ženo zasvěcená Bohu, která se podle příkladu největší ženy, Matky Krista, vtěleného Slova, ochotně a věrně otevíráš Boží lásce a pomáháš tak církvi a celému lidstvu žít „snubní“ odpověď, která úchvatně vyjadřuje spojení, které Bůh chce navázat se svým tvorem.

Díky tobě, ženo, jen za to, že jsi žena! S vnímavostí, která je vlastní Tvé ženskosti, obohacuješ chápání světa a přispíváš k plné opravdovosti lidských vztahů.

www.pastorace.cz

Redakce farního listu

Papež: Směji se sám sobě, a to je velmi důležité!

Přinášíme vám rozhovor papeže Františka se zakladatelkou komunity Nové horizonty, Chiarou Amirante.

Chiara Amirante: *Řekl jste, že Bůh je radost a Písmo nám připomíná, že se máme neustále radovat: „Stále se radujte. Bez přestání se modlete. Při všem Bohu děkujte“ (1 Sol 5,16-18). Chtěla bych se vás tedy zeptat, v čem spočívá vaše tajemství. Jak si dokážete uchovat radost navzdory veškeré vaší odpovědnosti?*

Papež: „Nevím... Neumím odpovědět... Prostě tak žiju, ale nedokážu to vysvětlit. Podle mého názoru se radost silně pojí ke smyslu pro humor. Křesťanovi, který ho nemá, něco schází. Už čtyřicet let se modlím za humor prosbou sv. Tomáše Mora, kterou jsem chtěl uvést pod čarou ve čtvrté kapitole exhortace Gaudete et exsultate, kde se mluví o radosti a smyslu pro humor... Křesťanská radost a smysl pro humor jdou ustavičně ruku v ruce. Domnívám se, že smysl pro humor je lidský postoj, který se nejvíce blíží Boží milosti. V čem ale tkví tajemství? Nevím... V modlitbě!? Nevěděl bych, co říci... Nicméně

je zde silná spojitost s pocitem pokoje. Například – a to říkám spolu s díkyvdáním – od chvíle, kdy jsem při skrutiniu v konkláve zaslechl: »Bergoglio, Bergoglio, Bergoglio«, namísto strachu se mne zmocnil pokoj, který dosud trvá. Ten pokoj byl darem a také radost je darem... Radost není hlučný cit, netropí povyk, i když někdy se tak projeví... Smysl pro humor, pokoj a radost kráčeji spolu, ale jejich tajemství neznám... Je to milost, kterou si nezasloužím, ale Pán mi pomáhá“.

Chiara Amirante: *Existuje něco, co byste otcovsky mohl doporučit, abychom naplňovali Boží vůli, již je tato ustavičná radost? Svatý Pavel totiž po slovech: „Stále se radujte“ vzápětí dodává: „Tak totiž to od vás chce Bůh, a tak to projevil skrze Krista Ježíše (1 Sol 5,18). Jestliže tedy chceme žít podle Boží vůle, máme se trvale radovat. Máte nějaký návrh, jak na to?*

Papež: „Možná tak, když se naučíme vysvléci sami ze sebe, když se zřekneme sami sebe. Nevím, ale v tuto chvíli mohu jen opakovat, že pro mne je to dar! Radost a pokoj jsou darem! Neumím si je dát, a proto je prožívám jako dar. V mém případě se ďábel neustále pokouší, aby tento duševní stav překazil, ale nedaří se mu to, protože je to cosi natolik nezaslouženého, že o něj pečuje sám Pán.“

Chiara Amirante: *Pokud se tedy jedná o dar, a sv. Pavel čili Boží slovo, nám připomíná, že je to plod ducha, zeptám se jinak. Svatý Pavel v listě Galaťanům píše: „Žijte duchovně, a nepropadnete žádostem těla. Tělo totiž touží po něčem jiném než duch, a duch zase po něčem jiném než tělo. Jsou to věci, které si navzájem odporují, takže nikdy neděláte, co byste chtěli. [...] Ale ovoce Ducha je láska, radost, pokoj...” (Gal 5,16-22). Co by nám mohlo pomoci, abychom žili duchovně a mohli zakusit toto ovoce ducha, tedy radost?*

Papež: „Existuje jeden výrok, který mi velice pomáhá, když vidím něco špatného: »Bůh je vždy větší«. Tato věta o Bohu, který vše převyšuje, mi poskytuje velkou pomoc. Žít duchovně za vědomí, že Duch je mocný, je jako žít s kyslíkovým rezervoárem, když mi schází kyslík. Radost je dar a totéž platí o pokoji”.

Chiara Amirante: *Existuje něco, co vám pomáhá pochopit, že žijete z moci Božího Ducha?*

Papež: „Ano, neklid... Když při zpytování svědomí – nikoli při zpovědním zrcadle, kterým se připravuji na zpověď, ale při každodenním zpytování svědomí – přemýšlím o tom, co se stalo v mém srdci, jací lidé jím prošli, pomáhá mi to odlišit dobrý neklid od toho špatného, neprospěšného. Radost je jako světlo – mírné a klidné, při kterém se člověk cítí dobře. Dáblovo světlo je jako ohňostroj – vzplane, a pak zmizí.”

Chiara Amirante: *Poslední otázka. Mnozí lidé dnes nesou těžké kříže, avšak Ježíš nám vysvětlil, jak má „jeho radost být v nás a jak se má naplnit” (srov. Jan 15,11). Toto tajemství platí též v utrpení. Vyskytnou se ovšem chvíle, kdy nás kříže zdánlivě drtí. Jak si v nich zachovat radost?*

Papež: „Myslím, že se nemusíme znepokojovat tím, jak si uchovat radost v případě, že kříž tíží, ale spíše dovolit Pánu, aby se postaral, otevřít srdce a vyslovit: »Pane, nezvládnou to!« Vyříkat mu v modlitbě: »Už to nedokážu, udělej to ty«. Kardinál Quarracino, který byl přede mnou arcibiskupem Buenos Aires a jehož jsem byl pomocným biskupem, mi občas říkával: »Když budeš cokoli potřebovat, postarej se, jak umíš, pokračuj dál, nezalekni se zápasu se životem.« Pokud se člověk příliš znepokojuje nějakým problémem, otázkou peněz či bezpečí, anebo se poddává nějakému neklidu vedoucímu k nečisté lásce, je to známkou neuspořádaných citů. Toho všeho se máme zbavit, abychom naopak projevíli důvěru a lásku vůči Bohu, Pánu. To jsou ale kuchyňské recepty...”

Chiara Amirante: *Recepty na život! Srdečně děkuji! Málo slov, ale velice účinných a cenných!*

Papež: „Jeden profesor se nás jednou zeptal, zda máme ve zvyku shlížet se v zrcadle a minutu na sebe mlčky upřít zrak. Nikdo z nás jezuitů takový zvyk neměl. „Udělejte to!”, vyzval nás ten profesor. V mém případě, když jsem to občas zkusil, to za půl minuty skončí výbuchem smíchu. Směji se sám sobě, a to je velmi důležité! Člověk si může říci, jak je hloupý, ošklivý, a mnoho dalšího...”

Chiara Amirante: *To je pěkné tajemství! Velké tajemství... Navzdory naší ubohosti na nás Bůh nadále sází, a to je dobrá zpráva! Upřímně děkuji, papeži Františku!*

Zdroj: cirkev.cz, upraveno

Myšlenky z knihy Chatrč

Stěžejním obsahem knihy je rozhovor hlavního hrdiny Macka s Bohem. Dialogu předchází tragická událost, kdy jakýsi pedofil unese a zabije nejmladší Mackovu šestiletou dceru. Po několika letech plných bolesti, smutku, a především výčitek vůči Bohu a vůči sobě, dostává Mack za zvláštních okolností pozvání do chatrče, kde byl nalezen důkaz smrti jeho dcerky. Tam Mack vstupuje do jiného časoprostoru, setkává se s Bohem a díky rozhovoru s ním se postupně uzdravuje.

Velkou část příběhu má Bůh Otec podobu velké statné černošky a vysvětluje: „Mackenzie já nejsem muž ani žena, přestože oba rody vycházejí z mé podstaty. Jestliže se rozhodnu zjevit se ti jako muž nebo žena, je to proto, že tě miluju. Kdybych se ti zjevila jako obrovská bílá dědečková postava se splývajícím gandalfovským vousem, jen by to upevnilo tvoje náboženské stereotypy.“

Mack: „Kdyby moje dcera nezemřela, teď bych tu s vámi nebyl...“
Bůh Otec: „Macku, to, že vytvářím neskutečné dobro z nepopsatelných tragédií, přece neznamená, že ty tragédie inscenuju. Nesmíš si myslet, že když něco využiju, znamená to, že jsem to způsobil nebo že to potřebuju k dosažení svých cílů. Tím si o mě vytvoříš pouze falešné představy. Boží milost není závislá na utrpení, ale tam, kde je utrpení, ji najdeš v mnoha podobách a odstínech.“

Při jedné příležitosti slyší Mack od Ježíše: „Už jsi někdy zachraňoval tonoucího? Je velice těžké někoho zachránit, pokud není ochoten ti důvěřovat. To je vše, co po tobě žádám. Až se začneš topit, dovol mi, abych tě zachránil.“

„Bytí vždycky přesahuje vzhled. Jakmile začneš poznávat nějakou bytost, ukrytou za velice krásným nebo velice ošklivým obličejem, podle toho, jak to určuje naše předpojatost, povrchní vzezření bledne, až nakonec přestává být důležité.“

Zdroj: Časopis IN! – dívčí svět, upraveno

Prosba o pomoc

Dostala se ke mně zpráva z Diecézní charity Hradec Králové, která zprostředkovává pomoc potřebným v Indii v oblasti Kárnataka. V dnešních dnech máme možnost číst a slyšet mnoho proseb o pomoc. Tato prosba mě oslovila ze dvou důvodů. Zprostředkovává ji charita naší diecéze a je pro oblast, ve které žije náš adoptivní syn Vikyath Shetty. Uvádím bližší informace z webových stránek DCHHK .

Jana Vosmeková

Karanténa v Indii hluboce zasáhla mnohé rodiny, které jsou nyní ohroženy hladem. Diecézní charita Hradec Králové se proto obrací na dárcce i veřejnost s prosbou arcibiskupa Petera Machada o pomoc dětem podporovaným v projektu Adopce na dálku a jejich rodinám.

Vážení přátelé,

tragédie bez jakéhokoliv varování je dvojnásobná tragédie. Koronavirus k nám přišel jako rána, jako překvapivá tragédie. Zatímco všichni lidé v Indii jsou doma a mnoho z nich bez zaměstnání, bez příjmů, bez jakékoliv práce a v této žalostné situaci bez prostředků se most chudoby zvětšuje. Proto jsem se dozvěděl, že mnoho lidí nemá jídlo a hladoví. Arcidiecéze se snaží těmto lidem pomoci potravinovými balíčky, které odtud rozvážíme. Připravujeme přídělky rýže, pšenice, cukru, oleje, luštěnin apod., které jedné rodině vystačí přibližně na týden. A poté je rozvážíme všude okolo.

Rád bych poděkoval všem, kdo pomáhají: filantropům, sponzorům a dárcům, kteří nám věnovali rýži, pšenici apod. Někteří nám rovněž věnovali peníze. A překvapilo mě, že to nejsou jen velké dary, ale také drobné příspěvky ve výši 500-2000 rupií od chudých lidí, kteří chtěli také pomoci. Děkuji také velké skupině kněží a sester, kteří chystali balíčky. Zavedli jsme preventivní opatření a současně podporujeme vládu ve všech nařízeních a pravidlech. Celou dobu jsme vděční Bohu, který nás využívá jako malé nástroje ke službě a pomoci ostatním.

Bůh Vám žehnej. Pokud nám můžete pomoci v našem úsilí, budeme velmi šťastní.

Modlete se za nás, jako my se modlíme za Vás. Bůh Vám žehnej.

Peter Machado, arcibiskup v Bangalore – Indie

Ve druhé nejlidnatější zemi světa, kde Diecézní charita Hradec Králové 20 let pomáhá chudým dětem a jejich rodinám, bylo už potvrzeno přes 45 tisíc případů nákazy novým typem koronaviru. Celonárodní karanténa byla v Indii již dvakrát prodloužena a mnohé rodiny jsou ohroženy hladem. Diecézní charita se proto obrací na dárcce i veřejnost s prosbou o pomoc dětem podporovaným v projektu Adopce na dálku a jejich rodinám. Příspěvky je možné zasílat na sbírkové konto 1387434288/2700.

Děkujeme Vám!

Hradecká Diecézní charita se obrací s velkou prosbou na všechny, kdo se sami kvůli nouzovému stavu neocitli ve finanční nouzi. „Pokud si to můžete dovolit, prosíme Vás o mimořádný příspěvek na vzdělávání dětí, které letos nedostanou pravidelný příspěvek od svých dárců. Pomozte nám překlenout toto náročné období. Byla by nesmírná škoda, kdyby děti zapojené do našeho projektu Adopce na dálku, přišly kvůli současné pandemii o naději na lepší budoucnost. Budeme vděční za jakýkoliv příspěvek,“ vzkazuje ředitelka Anna Maclová.

Bližší informace o charitní pomoci v Indii najdete na webu adopce.hk.caritas.cz.

Výnosy účelových sbírek v naší farnosti v lednu až dubnu letošního roku

Na podkladě usnesení pastorační rady uvádíme níže výnosy účelových sbírek v lednu až dubnu letošního roku (2020):

Datum	Účel	Částka
23. února	Svatopetrský halěř	15 501,-
do konce února	pokladnička na Farní list	4 140,-
do poloviny března	pokladnička černoušek – na misie	2 190,-
do poloviny dubna	pokladnička na Farní list	1 531,-
do poloviny dubna	pokladnička na květinovou výzdobu	40,-
do poloviny dubna	pokladnička na misie	2 175,-
do konce dubna	pokladničky na misie (celkem)	2 490,-

Možná by vás mohlo zajímat, že mimo shora uvedené sbírky do pokladniček darovali jednotliví farníci naší farnosti na podporu misíí celkem 17252,- Kč. Dále jednotliví farníci darovali naší farnosti celkem 17700,- Kč na podporu nemocnic milosrdných bratří (především v Itálii). Naše farnost podpořila od začátku roku do konce dubna Papežská misijní díla částkou celkem 28 690,- Kč a nemocnice milosrdných bratří v měsíci dubnu částkou celkem 23 000,- Kč. Pánbůh zaplať také vám všem, kdo jste podpořili jakýkoliv dobrý účel individuálně.

P. Zdeněk Sedlák

Ze života

Bylo zvykem zakončovat hodinu náboženství modlitbou. Nyní se mělo jednat o prosebnou modlitbu. Katechetka vyzvala děti, aby se posadily do kroužku. Postupně si předávaly svíčku a říkaly své prosby.

„Ať dostanu z češtiny jedničku,“ prosil Oldříšek. Evička zase prosila o nové kolo, Adámek o štěňátko a Michalka o bratříčka. Jako poslední byl na řadě Kubík, který chvílku přemýšlel a poté vyslovil modlitbu, kterou nikdo nečekal: „Prosím, ať už lidé nedělají zlé věci a neublížíjí si.“

Děti nás mohou mnohému naučit.

(Příběhy ze života)

Příběh partnerů

Kamarád přišel ke mně domů na kafe, seděli jsme a mluvili o životě. Po chvíli jsem řekl: " jdu umýt nádobí a hned se vrátím."

Díval se na mě, jako bych mu řekl, že postavím vesmírnou raketu. Pak mi řekl: "jsem rád, že jsi pomohl své ženě, já to nedělám, protože když to udělám, tak mi moje žena nepoděkuje. Minulý týden jsem umyl podlahu a nepoděkovala."

Vrátil jsem se, abych si s ním sedl a vysvětlil, že jsem své ženě nepomohl. Vlastně, moje žena nepotřebuje pomoc, potřebuje partnera. Jsem partnerem doma a prostřednictvím této společnosti jsou rozdělené funkce, ale není to "pomoc" dělat domácí práce.

Chci čistý dům, protože tu taky bydlím, a tak ho uklidím.

Vařím i já, nejen moje žena, když chci jíst, musím také vařit.

Umývám nádobí po jídle, protože jej taky používám.

Chci být s dětmi, protože jsou to také mé děti a mým úkolem je být otcem.

Peru, žehlím a uklízím prádlo, protože oblečení je také moje a mých dětí.

Co se týče chvály, zeptal jsem se svého přítele, kdy naposledy poděkoval své ženě, poté co uklidila dům, vyprala oblečení, vyměnila prostěradla, vykoukala své děti, uvařila atd.

Připadá ti to absurdní? Když jsi jednou za život myl podlahu, čekal jsi přinejmenším cenu dokonalosti s velkou slávou ... Proč? Nikdy jsi o tom nepřemýšlel, příteli?

Možná proto, že ti ta macho kultura ukázala, že všechno je její práce.

Možná jste se učili, že tohle všechno musí být uděláno, aniž byste museli pohnout prstem? Tak ji chval, jak jsi chtěl být sám pochválen, stejným způsobem, se stejnou intenzitou. Přidej ruku k dílu, chovej

se jako pravý partner, ne jako host, který chodí jen jíst, spát, koupat se a uspokojovat potřeby... budeš se cítit doma ve vašem společném domě.

Skutečná změna naší společnosti začíná v našich domovech, pojďme naučit naše syny a dcery skutečný smysl pro partnerství!

S Marií jsem se spřátelil až v pozdním věku

Z bláta našich životů může vytrysknout čistý pramen

S Pannou Marií jsem se spřátelil až v pozdním věku. Inspirovala mě k tomu, abych ji napodoboval v její víře a lásce k Bohu. Obzvláště jsem si Marii uvědomoval na poutích v Lurdech. Lurdy jsou podle mě symbolem toho, že z bláta našich životů může vytrysknout čistý pramen. Když totiž Bernadetta na žádost Panny Marie hrabala prsty v hlíně na dně jeskyně, lidé ji měli za blázna. Když klečela v blátě a srkala špinavou vodu, nikdo to nechápal... Pak se ale najednou objevila čistá voda, pramen, který učinil z Lurd metropolí duchovní obnovy a vnitřního očištění...

Já v tom spatřuji Boží volání, abychom neměli strach ze své bídy a abychom v ní odhalili něžnou přítomnost Boha.

Klanět se Marii jako bohyni?

V jednom mém divadelním představení pokleká Ježíš před svou matkou a ukazuje ji jako vzor k následování. „Moje matka a moji příbuzní jsou ti, kdo slyší a plní Boží slovo,“ říká Kristus. Obracet se k Marii, učit se od ní, stát se žákem v její škole evangelia nemá nic společného s klaněním se nějaké bohyni!

Křesťan dost dobře nemůže nectít Marii! Ona je odleskem nekonečné Boží něhy ke všem, kdo volají Boha a doufají v něj! Dává-li nám Ježíš na kříži svou matku, obrací-li se přitom na svého učedníka Jana,

který reprezentuje nás všechny, a říká-li mu, aby si vzal Marii k sobě, je to proto, že ona jako první uskutečňovala evangelium.

Se svolením zpracováno podle knížky Robert Hossein, Vlk pohlažený Bohem, kterou vydalo Karmelitánské nakladatelství. Redakčně upraveno.

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 20. června 2020

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 10 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu
farni.list.nizkov@email.cz - email

Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Petra Eliášová – redaktoři
farního listu
